

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213010115
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6213010115.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 15. júla 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a Mgr. Rudolfa Ďurtu prejednal odvolanie obžalovaných Z. M. a U. O. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 22. 12. 2014, sp. zn. 9T 48/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 22. 12. 2014, sp. zn. 9T 48/2013 u obž. 2) U. O. vo výroku o treste.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný U. O. o d s u d z u j e podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 56 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výmere 500 (päťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený u k l a dá sa mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. M. sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 22. 12. 2014, sp. zn. 9T 48/2013 boli obžalovaní Z. M. a U. O. uznaní za vinných z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 5. 4. 2010 o 00.00 h v Neninciach vo vestibule Drink Baru na ulici Hlavnej obžalovaný 2) U. O. napadol L. T., nar. XX. X. XXXX tak, že ho tri - štyrikrát udrel päťou do oblasti tváre a dvakrát kopol do brucha, pričom obžalovaný 1) Z. M. po celý čas držal poškodeného T. pod pazuchu a jedenkrát ho udrel päťou do tváre, ďalšiemu útoku zabránila dcéra L. T., Bc. Y. F., následne keď L. T. vyšiel z vestibulu Drink Baru von, tak ho opäť na ulici napadol obžalovaný 2) U. O. tak, že ho jedenkrát udrel päťou do tváre, následkom čoho L. T. spadol na zem, kde ho obžalovaný 2) U. O. ešte najmenej dvakrát kopol do oblasti trupu, pričom obaja obvinení mu spôsobili viacpočetné zmliaždeniny a odreniny hlavy a tvárovej časti, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a PN do 6 dní, nad konaním obvinených sa pohoršovali prítomní občania.

Obž. Z. M. bol podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol súčasne zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec z 28. 8. 2014, sp. zn. 3T 164/2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obž. U. O. bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu jedného roka.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že poškodeného L. T. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie.

Proti rozsudku zahlásili odvolanie obidvaja obžalovaní do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 22. 12. 2014, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnili prostredníctvom svojho obhajcu. Poukazovali na to, že v plnom rozsahu popierajú skutok, ktorý im bol kladený za vinu. Podľa tvrdenia a dôvodov rozsudku sú obžalovaní usvedčovaní predovšetkým výpoveďami poškodeného L. T. a jeho rodinnými príslušníkmi a to W. T., Y. F. a P. F.. Naproti tomu, podľa ich názoru, neboli produkované rozhodné dôkazy o vine obžalovaných, keď ich obrana nebola vylúčená, keď navyše bola obrana obžalovaných podporená výpoveďami svedkov M. G., X. I., B. K., L. X., G. X., Z. Z. a inými, ktorí zhodne potvrdzovali tú skutočnosť, že k určitému konfliktu medzi obžalovanými a poškodeným L. T. došlo, konflikt však vyvolal sám poškodený L. T.. Domáhali sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obidvoch obžalovaných spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. pre prečin výtržníctva oslobodil.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní, pochybil jedine v tom smere, keď nie dôsledne sa riadil zákonnými ustanoveniami § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., keď uložil obžalovanému U. O. trest odňatia slobody s podmieničným odkladom s prihliadnutím na jeho zavinenie.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny i trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na U. O. a Z. M. obžalobu pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí obaja obžalovaní a v podstate všetci svedkovia, ako aj poškodený.

Obžalovaní od začiatku trestného stíhania, ktoré začalo dňa 18. 1. 2011 popierali spáchanie trestného činu. Zhodne uvádzali, že prišli do styku s poškodeným L. T., ktorý bol pod vplyvom alkoholu, pričom konfliktnú situáciu vyvolal sám poškodený L. T., keď napadol obž. U. O..

Naproti tomu poškodený L. T. tvrdil, že útočníci boli jednoznačne obžalovaní Z. M. a U. O., ktorí ho napadli, poudierali, taktiež jeho manželku, pričom podrobne popísal akým spôsobom bol poudieraný.

Naproti tomu svedkovia X. V., X. T., Z. Z., X. I., M. G., B. K. a G. X., ktorí videli len časť konfliktu, popisujú, že bitku vlastne vyvolal poškodený L. T., ktorý napadol obž. U. O. v pohostinstve v Zbojníckej krčme v Neninciach a vzájomná bitka a napádanie sa potom preniesla do Drink baru v Neninciach.

Z objektívnych dôkazov, ako boli lekárske správy U. R. V., U. F. X., ale aj zo znaleckého posudku U. E. E. vyplynulo, že najväčšie zranenia pri bitke utrpel poškodený L. T., ktorý utrpel početné poranenia hlavy útokom strednej intenzity, pričom útočníci útočili tak päťami, pripustil aj to, že poškodený bol aj dokopaný. Znalec U. E. E. nesúhlasil s tým, že by si poškodený mohol spôsobiť zranenia sám pádom na zem.

Vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že obžalovaní spoločným konaním sa dopustili fyzicky verejne na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že iného napadli, čím po objektívnej i subjektívnej stránke naplnili skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Okresný súd pri ukladaní trestu u obž. Z. M. sa riadil zákonnými ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Podľa tohto ustanovenia trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Musel prihliadnuť k tej skutočnosti, že obžalovaný Z. M. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec z 28. 8. 2014, sp. zn. 3T 164/2014 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Správne potom okresný súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, keď obžalovanému priznal jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený a uložil mu potom súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere dvoch rokov za súčasného zrušenia výroku o treste z už spomenutého trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec.

Jediným pochybením pri ukladaní trestu bolo uloženie trestu odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov s podmienienným odkladom na skúšobnú dobu jedného roka u obž. U. O., keď okresný súd neprihliadol k všetkým okolnostiam prípadu, k miere účasti obžalovaného, ale aj k odstupu času, keď skutok sa stal 5. 4. 2010 a rozsudok okresného súdu bol vyhlásený až dňa 22. 12. 2014 a taktiež okresný súd neprihliadol na tú skutočnosť, že konfliktnú situáciu vyvolal sám poškodený L. T.. S prihliadnutím na tieto okolnosti prípadu potom krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 500,- eur a pre prípad, že by mohol byť tento trest zmarený, uložil mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov.

Naproti tomu odvolací súd nezistil pochybenie vo výroku o náhrade škody, pretože výrok, ktorým poškodeného L. T. podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal na náhradu škody na občianskosúdne konanie je v súlade so zákonom.

Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok len vo výroku o treste u obž. U. O., pričom odvolanie obž. Z. M. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok